αἰδοῦς, ἣν ἀγαθοῖς ἀνδράσι Κύρνε διδῷς. 410

1162a οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς < 441
b τολμᾶι ἔχων τὸ κακὸν κοὐκ ἐπίδηλον ὅμως, 442
c δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν 443
d θυμὸν ὁμῶς μίσγειν. ἀθανάτων τε δόσεις 444
e παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾶν 445
f χρὴ δῶρ' ἀθανάτων οἷα διδοῦσιν ἔχειν. 446

1163 ὀφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὔατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσσωι στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

1164a τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἔστω φίλος, ὃς τὸν ἑταῖρον = 97
b γινώσκων ὀργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει 98
c ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι φίλε ταῦτ' ἐνὶ θυμῶι 99
d φράζεο, καί ποτέ μου μνήσεαι ἐξοπίσω. ⊗ 100

---

e οὔτιν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὑρεῖν < 415
f πιστὸν ἑταῖρον, ὅτωι μή τις ἔνεστι δόλος· × 416
g ἐς βάσανόν τ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολύβδωι 417
h χρυσός, ὑπερτερίης ἄμμιν ἔνεστι λόγος. 418

1165 τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μήποθ' ὁμάρτει
ἔστ' ἂν ὁδοῦ τελέῃς τέρματ' ἀπ' ἐμπορίης.

τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·